

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

יגאל הללי

ילדות

יגאל נולד ביום כ"ה בשבט תש"י (12.2.1950) בתל אביב, בן לאסתר ומשה.

בביתו ספג את ערכי האמונה בדת היהודית ואת המנהגים המיוחדים ליהודי תימן. הוא גדל באווירה של חום ואחוה וזכה לאהבתם של כל בני המשפחה.

למד בבית-הספר היסודי "הגליל" בתל-אביב וסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון המקצועי "אורט" ביפו, במגמה של מכונאות.

גיל ההתבגרות

יגאל היה בעל שיקול דעת רציני, דרך חשיבה מקורית וניחן בפיקחות רבה. בזכות התפישה המהירה וכושר הקליטה שלו, רכש ניסיון חיים עשיר, שסייע לו להתקדם ולבסס את מעמדו. יגאל היה אדם נוח לבריות, בעל אישיות מיוחדת שכבשה את לב הכל. הוא שפע קסם אישי, שבזכותו רכש ידידים רבים והפך להיות הרוח החיה בכל חבורה שבה נמצא. יחד עם זאת היה צנוע בהליכותיו וענוותנותו הגיעה עד כדי ביישנות והסתגרות

תחביבים ותחומי עניין

צעיר אמיץ לב היה, ונטל על עצמו סיכונים רבים בעבודתו - כשעסק בנהיגת מכוניות, ובספורט - כשעסק בשחייה ובדיג. כמו כן הצטיין במשחק הכדורגל ובאתלטיקה-קלה וזכה בתעודות הוקרה על הצטיינותו בתחרויות. כשהיה בן ארבע-עשרה, בעודו תלמיד בבית-הספר התיכון, החל לעבוד במוסך "ליאו גולדברג" בתל-אביב. הוא הצטיין במיומנות רבה בעבודה, בכישורים טכניים וביכולת מקצועית גבוהה. לכן היה מקובל על מנהלי העבודה ויצר קשרי רעות הדוקים עם חבריו לעבודה, בזכות קסמו האישי והאווירה הטובה שהשרה סביבו.

הגיוס לצה"ל

יגאל גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1967 והוצב לחיל השריון. לאחר סיום הטירונות הוכשר לשמש כנהג טנק ונשלח לשרת בבית-הספר לשריון.

השירות הצבאי

הוא היה חייל מסור, מילא בדיוקנות ובשלמות את כל המשימות שהוטלו עליו ואם כי לא אהב את כללי המשמעת, הרי היה נאמן לתפקידו וזכה לאהדת מפקדיו וחבריו ליחידה.

בתחילת נובמבר 1970 שוחרר יגאל מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון. ביחידה זו נקרא לתקופות של שירות מילואים.

לאחר השחרור

יגאל מצא סיפוק רב בבילוי עם בני משפחתו ובעיקר בטיפול בבתו רויטל. גם כראש משפחה נהג מצוות כיבוד הורים והיה מקור האושר והשמחה של אחיו ואחיותיו. במלחמת יום הכיפורים השתתפה יחידתו בקרבות הבלימה וההבקעה נגד המצרים בסיני. בקרבות אלה גילה יגאל אומץ לב ולחם בחירוף נפש ובגבורה.

לאחר השחרור

לאחר השחרור נשא לאישה את בתיה, שהייתה חברתו במשך חמש שנים, מאז היה בן חמש-עשרה. הם הקימו את ביתם בבת-ים ושם נולדה, בשנת 1972, בתם רויטל.

בתיה ויגאל הקימו קן משפחה חם, שדלתו הייתה פתוחה בפני בני המשפחה והידידים, שזכו להכנסת אורחים לבבית. יגאל היה ראש משפחה מסור ודואג, עבד שעות רבות והקדיש גם את הלילות לעבודה, כדי לקדם את משפחתו ולבססה. בעבודה קשה ומאומצת ובסיועה של רעייתו הצליח להפוך את ביתם למעון נוח, ששרתה בו אווירה נעימה ולבבית.

מתכון עם זיכרון

מועד הנפילה

בקרוב שנערך באזור "מיסורי" ביום כ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973) נפגע יגאל ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקרית-שאול.

השאיר אחריו אישה ובת, הורים, שלושה אחים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל, והוענק לו "עיטור העוז" על גילוי גבורה במילוי תפקיד קרבי תוך חירוף נפש.

הספדים

נוסח תעודת העיטור: "ביום 21 באוקטובר 1973, בעת הקרב על מערך "מיסורי", נפגע הטנק שסמל יגאל הללי ז"ל לחם עליו. יחד עם אנשי צוות של טנקים נוספים, שנפגעו - תפס עמדה במרכז מתחם מצרי, וניהל אש עם כוח מצרי עדיף שסגר עליהם. כאשר נגמרה התחמושת והמצרים כתרו את החיילים, הסתער סמל יגאל הללי ז"ל על המצרי הראשון שהגיע לעמדתם, בידיים ריקות. במהלך המאבק נפל. סמל יגאל הללי ז"ל גילה אומץ לב, עוז רוח וגבורה בסרבו ליפול בשבי המצרי".

הנצחה

בני משפחתו תרמו לזכרו ספר תורה לבית כנסת בתל-
אביב.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

